

[Kjær Rasmussen.]

foreningen Samvirket Ungbo slået sig på denne boligform under navnet hybler.

En anden god ting ved kollegierne er, at de ganske enkelt er medvirkende til at afhjælpe boligmangelen og effektivisere uddannelserne. Det er vigtigt, fordi boligmangelen lægger en alvorlig hindring i vejen for mange unge, der må forlade deres hjemsted for at få en ønsket uddannelse. Og hvad det andet angår, må man blot konstatere, at en hensigtsmæssig bolig er af afgørende betydning for studieeffektiviteten.

Formanden: Jeg skal her udsætte forhandlingen i ca. 3 minutter. Jeg foreslår, at vi nu kl. 12 i mindet om den czekiske student Jan Palach viser vor solidaritet med det czekoslovakiske folk ved at iagttage 2 minutters stilhed.

(Medlemmerne tilsluttede sig formandens ord ved stående at iagttage 2 minutters stilhed).

Formanden: Forhandlingen er genoptaget.

Kjær Rasmussen: Kollegierne har som sagt også givet os negative erfaringer. Det må siges at være uheldigt, at unge under uddannelse isoleres i særlige boligblokke eller endog særlige boligkvarterer. Det at bo på et kollegium har desuden den uheldige omstændighed ved sig, at fra det øjeblik, man har afsluttet sin uddannelse, er man jo i realiteten boligløs. Mange unge skal utvivlsomt alligevel flytte i forbindelse med uddannelsens afslutning og ansættelse i erhverv, så for dem er det ikke noget problem. Men alligevel bliver der ikke mindst i bysamfundene en stor gruppe tilbage, for hvem det er uheldigt, at uddannelsens ophør faktisk er ensbetydende med husvildestatus.

Det er blot nogle af de meget væsentlige erfaringer, man har gjort ved kollegiebyggeriet. Vi vil meget gerne være med til at overveje, om man ikke hurtigt skulle tage skridt til udnyttelse af de positive erfaringer, medens virkningerne af de negative erfaringer må bremses. Vi vil derfor gerne foreslå regeringen, at den søger at indpasse de boligformer, som unge under uddannelse har behov for, i det almindelige

boligbyggeri. Begrundelsen herfor er, at såfremt de uddannelsessøgendes boliger indpasses i den øvrige boligmasse, undgår man den isolering af de unge under uddannelse, som finder sted i dag, hvor der opføres store kollegiekomplekser. Ønsket om afskaffelsen af boligmangelen taler naturligvis for sig selv, men det må specielt præciseres, at indpasningen af de uddannelsessøgendes boligformer i den øvrige boligmasse kun kan blive en realitet, hvis den tilrejsende uddannelsessøgende stadig væk har mulighed for omgående at kunne disponere over en hensigtsmæssig bolig.

Og så den økonomiske side af sagen. Den har jeg jo allerede været inde på under uddannelselønnen, og jeg ved ikke, hvor stor enighed der kan opnås i denne sag om, at man indfører en sådan uddannelseløn. Forhåbentlig en stor enighed.

Begrundelsen for dette forslag om uddannelselønnen er, at såfremt der indføres en sådan almindelig uddannelseløn af en tilpas stor højde, er en særlig lovgivning om støtte til tilvejebringelse af kollegieboliger overflødig, idet den uddannelsessøgende i så tilfælde må ligestilles med alle andre lejere med samme økonomiske forhold. Dette betyder igen, at der rent administrativt ikke behøver at være forskel på kollegieboliger og andre boliger, så at den uddannelsessøgende kan blive boende også efter endt uddannelse, idet lejen blot reguleres efter samme regler som for alle andre.

Må jeg sige en gang til, at dette her er tanker til overvejelse. Jeg er godt klar over, at man ikke i den lov, vi behandler her, kan komme af sted med at inddrage de ting, der er nævnt. Men som sagt, jeg formoder, vi igen skal behandle tingene her.

Jeg kan ikke sige, at vi kan medvirke til det aktuelle lovforslag, som ligger her. Jeg er enig med hr. Albertsen i, at der måske væsentlige ændringer, hvis også vor tilslutning skal opnås.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne takke fru Else-Merete Ross, hr. Enggaard og hr. Knud Bro for den tilslutning, de gav til forslaget om at udskyde revisionen af kollegieløven. De bemærkninger, som blev fremført, kan jeg være ganske enig i, og jeg er parat til i et